

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

שירת הים - שירת הניצחון לעד

את שירת ניצחנו של עם ישראל על אויביו אנו שרים בכל יום בסוף פסוקי דזמרה ב'שירת הים', וכמו כל שיר של ניצחון יש לאומרו בשמחה. ואיך יאמר אותו בשמחה? "ידמה בדעתו כאילו אותו היום עבר בים" (ש"ע אור"ח נא ז, מ"ב שם).

לא רק בגלל העבר יש לומר את שירת הים בשמחה, אלא גם על ההווה ועל העתיד. כי ד' מלך, ד' מלך, ד' ימלוך לעולם ועד". דהיינו ד' מלך לאורך כל ציר הזמן - בהווה בעבר ובעתיד. אם בכל יום אנו אומרים את שירת הים בשמחה על אחת כמה וכמה בשביעי של פסח יש לאומרו בשמחה עצומה, אשר בו ביום ראו ישראל את היד הגדולה אשר עשה ד' במצרים "ויראו העם את ד' ויאמינו בד' ובמשה עבדו" (שמות יד). וידוע ש"כל אור שהאיר בזמן מן הזמנים, בשוב תקופת הזמן ההוא, יאיר עלינו אור מעין האור הראשון ותחודש תולדת התיקון ההוא במי שקיבלו" (עיין רמח"ל דרך ד' חלק ד פ"ז) ולכן בכל שביעי של פסח מתנוצץ אלינו אור נצחונם של ישראל.

נכון לעכשיו, בדורנו, דור התחיה הלאומית וקיבוץ הגלויות, אנו ממשיכים לשיר את שירת הניצחון, ורואים בחוש כיצד השירה הולכת ומתממשת לנגד עינינו ככתוב "נחית בחסדך עם זו גאלת, נהלת בעוזך אל נה קודשך". אנו רואים כיצד אויבנו אחוזים בהם פחד ואימה אחרי שאנו מנצחים אותם במלחמות ישראל, ככתוב: "שמעו עמים ירגזון, חיל אחז יושבי פלשת, אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד, נמוגו כל יושבי כנען תיפול עליהם אימתה ופחדו..." ולא ירחק היום ותתקיים בנו ההבטחה לבניין בית המקדש השלישי ככתוב "תביאמו ותיטעמו בהר נחלתך, מכון לשבתך פעלת ד', מקדש ד' כוננו ידיך".

וכשם שבעבר סוס פרעה ברכבו ובפרשיו טבעו בים, כך גם כל מי שינסה להילחם בישראל, ננצח אותו בע"ה ניצחון מוחץ, ומתוך כך יכירו וידעו כל יושבי תבל "כי לד' המלוכה ומושל בגויים, ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו, והיתה לד' המלוכה, והיה ד' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד" במהרה בימינו אמן.

בברכת חג פסח כשר ושמח

מהמצפה לישועה השלמה

לך רגמן ב'אן

2 הרב אמיר דומן
"ושכחת עומר..."

הרב חגי לונדין
להתנקות מתחושות ההחמצה

3 הרב יורם אליהו
מלכים, אהובים, קדושים,
טהורים.

הרב אשר בוחבוט
סיפור יציאת מצרים
והשפעתו על חיינו

4 הרב דוד לנדאו
"מתחיל בגנות ומסיים בשבח"

5 הרב ליאור לביא
כבוד העם וחירותו

6 זוגיות / אסתר אברהמי
מעבדות לחירות בנישואין
סיפור / שרית שרה גרינברגר
"הכול בסדר!?"

8 הרב שלמה אבינר
בל נשכח את העיקר

לתרומות סרקו <

לא לו "שאינם יודעים לשאול"
אנו פותחים פתחי תשובה מאהבה

"אֵת פֶּתַח לוֹ"

תרומות קמחא דפסחא

למכון מאיר

בטל" 02-6461328 באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד המצורף

"מדלג על ההרים" - ובחודש הזה אתם נגאלין, שנאמר: "החודש הזה לכם".

שאלה: מה פירוש הדבר, העיקר הוא להיות "מאמין בלב"? אין חובה לטפל במעשים רעים? תשובה: ודאי שיש לתקן כל מה שנחוצו! האם הקב"ה נתן לנו רק לב? קיבלנו חיים שלמים, וכפי שהוא מאמין בנו בכל מלוא חיינו, כך האמונה שלנו צריכה להופיע בכל כוחות החיים. אך בפסח התגלה ברור עצום: הכל מתחיל מהקב"ה - "הואיל וחפץ בגאולתם" - לכן הוא מביט בדיקו בשורש החיים החי שאינו תלוי בשום שיעבוד חיצוני, ואין קלקול אנושי שיוכל לפגום בו לעולם. כל שאר התיקונים (מי אמר 'ספירת העומר')? אינם תנאי לגאולה הכללית או הפרטית, חלילה, אלא יבואו ודאי מכוחה. חג שמח!

שאלות הארות ותגובות: amirduman@gmail.com

"ושכחת עומר..."

סיפר לי מישור, שיש לו ידיד, סוג של דתל"ש, שמכל הדברים שהוא זרק, הדבר היחיד שהוא מקיים זה ספירת העומר. 'למה?' - הוא שאל אותי, 'זה קצת משונה'. אז הוא ענה לו: 'שאל אני באמצע ימי העומר ארצה לחזור בתשובה, שאוכל לספור עם ברכה...' אמנם יש הרבה בדיחות דתל"שים אבל זו לא אחת מהן, הוא אמר את זה ברצינות. לכאורה זה נימוק מגוחך: כל החיים שלך חילוניים ופה נהיית לי ת"ח? אלא מה? שזה בכלל לא 'הסבר', פה הוא חי! זה המקום החי שבו.

זאת אומרת, ההבדל בין 'לחיות אמונה' או לא, הוא לפעמים תהום עמוקה בין שני עולמות שונים מאוד: אמונה שאינה לגמרי "חיה" היא עולם שבו אתה עושה את מה שאמורים לעשות/לחשוב/להרגיש, ואם מצבך טוב אתה ודאי מזדהה עם זה, יש לך 'הסבר' טוב. אבל בעולם החי, אתה בוחר את הבחירות שלך לא רק מפני שזה אומר לך משהו בשכל או ברגש, אלא כי ככה אתה רוצה, חושק, חש את עצמך חי. זוהי "יראת שמים של חוש", כפי שמכנה אותה הרב קוק זצ"ל (אורות הקודש ג', כ"ט). טוב, אולי היא נראית מצחיקה בסיפור הנ"ל, אבל לפעמים זה כל מה שיש לאדם, ומזה אדם יכול להיבנות מחדש לגמרי.

האם איננו מכירים את הסיפור על אותו תלמיד

שהחזיק במצוות ציצית, אף על פי שכל העולם המוסרי שלו התמוטט לגמרי? כמעט נכשל כישלון מחפיה, והדבר היחיד שמציל אותו זו הציצית? גם זה לכאורה סיפור מגוחך! כי כשקוראים את זה בגמרא (מנחות מ"ד) זה לא נתפס: איזה מין אדם משונה זה, שהגיע לשפל המדרגה, שמסוגל לעשות את כל הדברים שבעולם - והוא יישאר עם ציצית? מה זה?! ודווקא זה הציל אותו. הוא יותר טוב מזה שיש לו רק ספירת העומר? אבל זה יכול להחזיר את הבנאדם לחיים! זה יכול להצמיח אותו, כי זו הנקודה החיה. כמו צמח גדול שכל ענפיו כבר התייבשו ונשאר בו שורש אחד קטן שהוא חי, וממנו הוא יתגבר על הכל, ישתקם, ויצמח כולו מחדש.

האם לא כך תיארו לנו חז"ל את אבותינו שבמצרים? "ובזכות מה נגאלו? שלא שינו שמם ולשונם..." אף שכל המסגרות החינוכיות והמסורתיות קרסו בצוק העיתים. ועוד אומר המדרש (שיר השירים רבה ב, ח): "קול דודי הנה זה בא" - זה משה, בשעה שאמר לישראל: 'בחדש הזה אתם נגאלין', אמרו לו: 'משה רבינו! היאך אנו נגאלין, והלא אין בידינו מעשים טובים, וכל מצרים מלאה מטינופת עבודה זרה שלנו?' אמר להם: 'הואיל וחפץ בגאולתכם, אינו מביט במעשיכם הרעים, ובעבודה זרה שלכם אלא

שליחת הציבור שלכם
מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת וברכיזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לפרטים: 052-8908518 | 00528908518@gmail.com

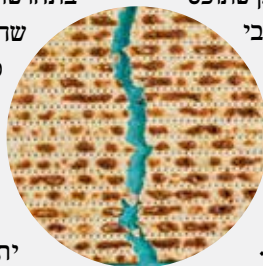

אורות הפרשה

הרב חגי לונדן ר"מ במכון מאיר

להתנקות מתחושות החמצה

מהו העיקרון הרוחני שעומד מאחורי ניקוי החמץ לחג הפסח? חמץ הוא בצק שתופס נפח יותר ממה שצריך. כוח חיובי ביסודו אבל מופיע בצורה לא מדויקת וממילא יוצר החמצה של הנקודה. מצה לעומת זאת היא לחם פונקציונאלי, בלי גיפוחים ובלי דמיונות, כוח שמופיע באופן ממוצה ומדויק. חשבון נפש הוא דבר טוב בתנאי שנעשה באופן מדויק ובלי גיפוחים. אישה מוכה שניסתה להשתחרר מבעלה ונענתה באלימות, יכולה כעת לחשב מסלול טקטי מחודש, כיצד לעשות זאת בפעם הבאה בצורה מדויקת יותר; אולם אם היא מתחילה להאשים את עצמה ולהיכנס לייאוש זוהי החמצה. אדם שחטא ורוצה לשוב בתשובה,

אסור לו לנפח את כישלונותיו ולחיות בתחושת החמצה; הוא חייב לזכור שהוא אדם חיובי ביסודו שצריך כעת לדייק יותר את חייו. גם במישור הלאומי יש לעתים פיתוי יצרי להכות על החזה יותר מדי. אסור שטעויות טקטיות בדרך יתפסו נפח לכדי תחושה שניסיון ההשתחררות מהדיקטטורה המשפטית היה טעות. הייתה פה הפתעה מעוצמת השקר הנגדי ומהמוכנות של אנשים מסוימים לשבור את הכלים, אבל לא להיכנס לתחושות החמצה גדולות מדי; בסופו של דבר לטווח הארוך - השטח ינצח; מפיקים לקחים ולומדים לתקן בצורה ערוכה, מאוזנת ומדויקת יותר.

לטלפנייה המתחדשת במכון מאיר דרושים/ות **טלפנים/יות** למעורר התרומות

שכר בסיס + בונוסים + משמרות אה"צ/ערב

מעוניינים? שלחו סמס 052-5121946

יחידות נאבחה

העלון מוקדש לעילוי נשמת **שולמית יפה רבלסקי ע"ה** בת בת שבע ויעקב צבי בן דוד ז"ל תנצב"ה

מתורת החסידות

שם משמואל לפסח

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

מלכים, אהובים, קדושים, טהורים.

עיקרו, וכיון שעיקרו עומד במקום טהרה, כך הגוף כולו. ולכן אנו טהורה בת טהורים. אומר השם משמואל כי אפשר עוד לומר שארבעה תוארי כבוד אלו רומזים לשלמות ישראל, בגוף בנפש, בשכל, ובצלם אלוקים

סוס ורוכבו רמה בים

רעיון נפלא נוסף מובא בשם משמואל באותו עמוד, קכ"ג, על הפסוק 'סוס ורוכבו רמה בים'. נאמר במכילתא, שהסוס היה קשור ברוכב והרוכב בסוס, ונאמר בזוהר, שסוס רומז על כלל האומה ורוכבו זה השר שלהם, ושניהם יחד טבעו בים, כלומר היה ראוי שהרוכב יעזוב במצב כזה את הסוס, אך הוא דבק בו ונטבע יחד אתו... **ידוע שמכל מכה שהיה למצרים נעשה כנגדו רפואה לישראל**, וכן גם כאן נרמזה, שהמצרים היו קשורים ודבקים בשר שלהם, למרות שהיו בטירוף דעת עד מיצוי הנפש לא נפרדו. **ולעומת זאת נעשה בישראל הדבקים בה' יתברך וניתן להם כוח להיות קשורים ודבקים במקום אפילו בשעת טירוף הדעת** ומים רבים של צרות טרדות ואפילו מיצוי הנפש - ייסורי מיתה לא יוכלו לכבות את האהבה, ונשארה הנפש דבוקה עד בואה להישאב בגופא דמלכא.

בנשמתו, ונאמר בזוה"ק, שקודם העקידה לא היה ראוי ללדת, כך שתולדותיו שהוליד הם אחרי העקידה שנקרא ידד ואהוב, ולכן הוריש לבני ישראל תכונה זו, שיש להם יכולת להתקדש גם בגוף להיקרא ידד ואהוב, ולכן אנו נקראים אהובה בת אהובים.

קדושה בת קדושים - קדושה מתייחסת ליעקב, כך כתוב בישעיה כ"ט - והקדישו את קדוש יעקב. קדוש פירושו נבדל, ולא רק מהעניינים החומריים, אלא אף מהעניינים הרוחניים, שעושה את כל מעשיו אך ורק לשם ה' ולא להשלמת נפשו. כך מבואר בזוה"ק 'שיעקב כל מעשיו היו לשם ה', דהיינו שכל מה שעשה היה לצורך גבוה ואפילו לא להשלמת נפשו, **זוהי תכלית הקדושה...**" שאדם לא מחפש את שלמות עצמו בעבודת ה', אלא אך ורק לעשות נחת ליוצרו, **"וממנו נמצאת קדושה בישראל..."** ולכן אנחנו קדושה בת קדושים.

טהורה בת טהורים - זוהי כנסת ישראל, שכל ישראל שורשם במקום טהרה, כמו שנאמר במסכת קידושין (מ:), למה נמשלים צדיקים בעולם הזה, לאילן שכולו עומד במקום טהרה ונופו נוטה למקום טומאה, וישראל מקיימים את הדין שיש להחשיב את הנוף של האילן לפי

על הפסוק בשירת הים "אלוקי אבי וארוממנהו" נאמר במכילתא, **"אני מלכה בת מלכים, אהובה בת אהובים, קדושה בת קדושים, טהורה בת טהורים"**. מבאר השם משמואל (פסח, תרע"ה, עמ' קכ"ג), שארבעה תוארי כבוד אלו, מלכה, אהובה, קדושה וטהורה, הם עיקר ושורש וגזע קדושת יעם ישראל.

מלכה בת מלכים - תואר זה קיבלנו מאברהם אבינו שכתוב, שכל המלכים שנלחמו בסדום באו 'אל עמק שווה הוא עמק המלך' וביארו חז"ל במדרש, מלמד שהושוו כל האומות והמליכוהו, (את אברהם), עליהם למלך, ועוד כתוב שהקב"ה המליך את אברהם על רמ"ח אברים להיות מושל בהם כרצונו, וכנגד שהיה מושל על כל אבריו, המליכוהו על כל האומות כי האדם הוא עולם קטן, ומכוחו של אברהם זוכים בניו כירושה, שיהיה ליבם ברשותם, וזה הכוונה שאנחנו מלכה בת מלכים.

אהובה בת אהובים - תואר זה ירשנו מיצחק, שנאמר עליו אשר קידש ידד מבטן, שכתוב בזוה"ק "אתרעי קב"ה בנשמתא ולא בגופא" (רוצה, או שוכן בנשמה ולא בגוף), אבל כיוון שיצחק הקריב עצמו לעולה, נעשה גם גופו קודש קדשים ולכן מתאים לו השם ידי, בין בגופו ובין

הרב אשר בוחבוט

ר"מ במכון מאיר

"צְבֹר הַחֵי"ל", והרצון שלך בשאלותיך לקרבת ה' לעמו גורמת לזכות את ישראל - לְךָ בְּכַחֵךְ זֶה וְהוֹשֵׁעַתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל. ומכאן והלאה לאור התבוננות זאת אתה השליח "הלא שלחתיך", כפי שמסביר המצודות דוד "בכח זה הזכות אשר למדת סניגוריא על ישראל תוכל להושיעם"². מכאן כל התחלת השליחות של גדעון נובעת מהתבוננותו **בליל הסדר שיש סדר לעולם והקב"ה לעולם לא עוזב את עמו**. וזה הלימוד בסוגיא הנלמדת בחז"ל במסכת ברכות על משמרות הלילה. גם בלילה כשאתה רואה רק חושך, והגלות נרמזת ללילה ולחושך, כנלמד מהפסוק "במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל"³. הנה גם בלילה יש סדר של חילוף משמרות וזה נלמד מהפסוק בגדעון "ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה, תנא: אין תיכונה אלא שיש לפניה ולאחריה"⁴. **לפיכך מי שמחפש את הקב"ה, הוא מחבר כבריה התיכון בין גאולת מצרים לגאולתנו אנו עכשיו כדברי הנביא מיכה "פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת"**⁵.

בְּכַף־מִדִּין". שאלת גדעון מאד נוקבת וקשה, כפי שמסביר רש"י: **"פסח היה**. אמר לו: אמש הקרני אבא את ההלל ושמעתי שהיה אומר בצאת ישראל ממצרים, ועתה נִטְשָׁנו? **אם צדיקים היו אבותינו יעשה לנו בזכותם, ואם רשעים היו כשם שעשה להם נפלאותיו חנם כן יעשה לנו. ואיה כל נפלאותיו"**.

ואמנם הסיפור של יציאת מצרים באזני בנך וכן בנך צריך לגרום משהו עמוק אצל הבנים ולעוררם, "אמש הקרני אבא את ההלל ושמעתי שהיה אומר בצאת ישראל ממצרים". חווית ליל הסדר בכל משפחה ומשפחה, בהמחשת סיפור יציאת מצרים במנהגים השונים והמיוחדים בכל העדות של קיבוץ נדחי ישראל, צריכה לעורר בנו התבוננות עמוקה כיצד זה קשור לחיינו עד שבסוף, בקריאת ההלל, תבוא השאלה הגדולה ביותר: **מה נשתנה הלילה הזה בגילוי ה' ביחס לדורנו "איה כל נפלאותיו"?** מה הלאה, שאם יש ה' בקרבנו והוציאנו ממצרים למה מצאתנו כל זאת? ואל תענה תשובה, שמה תאמר שזה דור אחר וזה שונה ביותר. "אם צדיקים היו אבותינו יעשה לנו בזכותם", "ואם רשעים היו אז כשם שעשה להם בנפלאותיו חנם כן יעשה לנו". **רצוננו להמשיך לראות את מלכנו**. התבוננות זו מקנה לגדעון כוחות ותשובה "וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ה' עִמָּךְ" - דע לך שתמיד ה' עמך וזה שאתה מחפש אתה

סיפור יציאת מצרים והשפעתו על חיינו

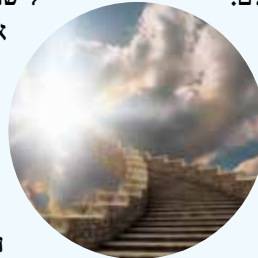
המפגש החווייתי בחגי ישראל ובעיקרו חג הפסח וקריאת ההגדה, צריך לעורר בנו לימוד להיום, למצב שבו אנו חיים עכשיו, בכל דור ודור. התבוננות חשובה זו אנו מוצאים אצל גדעון - שלמחרת ליל פסח הוא קם, עושה מעשה ושואל שאלות חשובות. איך זה קשור למצב שהוא חי בו בתקופת השופטים? - שיד מדיין הייתה על עם ישראל, שאז חיו בפחד נורא עד שהיו צריכים להסתתר מפניהם במצודות, במערות ובמנהרות, והמדיינים השחיתו את כל יכול הארץ ולא השאירו מִחְיָה בישראל.

החווייה של סיפור יציאת מצרים לא נשארת אצל גדעון כנוסטלגיה עממית. אלא הוא מקבל כוח וממשיך את השאלות של ליל הסדר: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ה' עִמָּךְ בִּי אֲדֹנָי וַיֵּשׁ ה' עִמָּנוּ וְלָמָּה מִצַּאתְנוּ כָּל־זֹאת וְאֵיךְ כָּל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סָפְרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לְאָמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֵעֵלָנוּ ה' וְעַתָּה נִטְשָׁנוּ ה' וַיִּתְּנֵנוּ

1. שופטים פרק 1 פסוק יג
2. מצודות דוד שופטים פרק 1 פסוק יד
3. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כד עמוד א
4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג עמוד ב
5. מיכה פרק 2 פסוק טו

"מתחיל בגנות ומסיים בשבח"¹

גדול, זיוף גדול ועבודה זרה גדולה, ועם זה יש איזה צד של צדק. כי בינתיים, עם כל הצרות והעבודה הזרה, נודע שם בורא עולם במרחקי ארץ. בינתיים המיסיונרים יימח שמם וזכרם, עם כל הרשעות שלהם, הפיצו את שם בורא עולם במרחקי עולם. שמו של בורא עולם מקושר לישראל. כל הסילוף והזיוף שבתנ"כים שלהם נשאר בינתיים, אך באותו זמן גם נודע בעולם שם בורא עולם הנזכר בתנ"ך, בכתבי הקודש ובנבואה. מצד אחד הם גנבים רשעים, ומצד שני, הם עשוי, אגב, פרסום לשם בורא עולם, ומתוך כך לישראל. בינתיים הדברים מסובכים מאוד, אבל כשסוף סוף יתברר הכל, יכירו "כי מציון תצא תורה"⁵ ושהכל שקר. בינתיים יש רווח על ידי הבלבול הזה: פרסום שם בורא עולם ושם ישראל, שם תורה ושם נבואה בעולם. זה כמו קידוש השם עם חילול השם, באופן הגדול והחמור ביותר, האור והחושך יחד. כדי לברר את האור מתוך המחשכים, את קידוש השם מתוך חילול השם, צריך גדלות מיוחדת של קדושי קדושים⁶.

בין אלה שעוסקים במדינה ובבניין ארץ ישראל, יש מחוסרי אמונה, שהם לא בשלמות האמונה. "והאמין אברהם בד'";² אמונה מתייחסת כלפי שמים, בניגוד לכפירה, לאפיקורסות ולאתאיזם. בקריאה בשם ד' יש מדרגות שונות. שם שמים האמיתי, המקורי, נמצא אצלנו בישראל, ויש כמה מדרגות שנמשכות ומתפזרות בעולם. כשמגיעה עת קץ, האמונה מוכרחת להתגלות ולהתפרץ. יש הנהגה אלוקית של קורא הדורות בסדרי הדורות. לא ביום אחד, אלא במשך שנים, בדורות, בתקופות, מוכרח להתגלות ממרומי מרומים וממעמקי מעמקים שם שמים שבעולם. יש לנו עיכובים גדולים, קלקולים, זיופים ובריורים שונים עם הגויים בעניינים אלו, ובחלק גדול מהמצבים יש חילול הקודש וחילול שם שמים. אנחנו בגלות, שכינתא בגלותא, ויש ניצוצות שמתפזרים מאיתנו, צדדים שונים של מידות טובות ודברים חינוכיים ואנושיים.

בהלכות מלכים לרמב"ם³ נזכר עניין זה. מצד אחד, בעתיד כולם ייווכחו ויכירו שכל הדתות הן שקר ועבודה זרה, ומצד שני בינתיים נודע שם ד' במרחקי עולם. בכל זאת, איך נעשה הדבר הזה? האם ריבוננו של עולם עזב אותנו? האם העולם נעשה הפקר וד' איפשר בלבול וגניבת שם שמים במשך מאות שנים? ברמב"ם כתוב ש"גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממשבותיכם"⁴. אין להקשות קושיות על החשבונות והפוליטיקה של ריבוננו של עולם. יש חושך גדול ושקר

1. פסחים דף קט"ז עמ"א.
2. ע"פ בראשית ט"ו ו'.
3. סוף פרק י"א.
4. ישעיהו נ"ה ט'.
5. ישעיהו ב' ג'.
6. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק כ"ב עמ' 341-338, 346.

ערוץ מאיר לילדים במבצע מטורף!

אחד מי יודע!?

החגיגות יושבות

חודש היכרות + בשקל אחד!

עולם תוכן של אלפי תוכניות ומשחקים שהילדים שלכם אוהבים!

הצטרפו עכשיו >>
שלחו ווטסאפ או התקשרו למספר 073-2379860
או חפשו בגוגל "ערוץ מאיר לילדים"

meirkids.co.il לגדול באהבה

ערוץ מאיר לילדים
מבית מכון מאיר

מזמנת לשנה של חיפוש וגעגוע מפגש חי ומתחדש עם עצמך שנה של לימוד תורה בירושלים

בואי ליום הכרות לשנת תשפ"ד

במכון אורה

אי"י אי"י אי"י

מחכות לך!

לפרטים נוספים והרשמה השאירו הודעה ונחזור אליכן, שוהם: 0525607494

על שיר המחאה הקלאסי וערך כבוד האדם וחירותו. הכנה לחג הפסח התשפ"ג: בימים ההם, בזמן הזה.

מצומצמת... כאשר מיסוד דת חדשה כרוך בניסיון למעט (בלשון המעטה) את הדת ואת המצע התרבותי הקיים, בל נופתע אם ברבות הימים האדם ה'חופשי' ישועבד לחירות ניהיליסטית הרסנית. משניתנה הרשות ביד המשחית לשחוט כל ערך, כל דבר שבקדושה, כל מיתוס מעצב, הוא איננו יודע גבולות..." (שם) 240-241

לאור הדברים הללו, אופי הפגנות ומחאות השמאל הכוללות פגיעה לא מבוקרת בערכי המדינה, מבטא נאמנה את הלך הרוח הערכי הנושב מן ה"דמוקרטיה" מבית מדרשו של השופט ברק.

מה נשתנה העם שלי

לקרבן הפסח ישנם מאפיינים ייחודיים המהווים שילוב יוצא דופן של קרבן יחיד וקרבן ציבור. כך כתב הרמב"ם, בהקדמת פירושו למשנה לסדר קדשים: "קרבן יחיד כעין קרבן צבור - הוא קרבן פסח ששוחט כל אדם ביום ארבעה עשר בניסן". ובמה מתבטא ייחודו? ממשך (שם) הרמב"ם ומבאר: "דמיון סוג זה לקרבן צבור, לפי שהוא דוחה את השבת ואת הטומאה כמו קרבן צבור, לפי שהכלל אצלנו, כל קרבן שקבוע לו זמן דוחה את השבת ואת הטומאה, וכל שאין קבוע לו זמן אינו דוחה לא את השבת ולא את הטומאה".

מה בא לבטא ייחוד זה? בדרך כלל, קבוצת יחידים הופכת לכלל על ידי אינטרס ציבורי משותף. אלא שחג הפסח מגלה שעם ישראל איננו עוד עם ככל העמים. בישראל היחס בין הכלל לבין הפרטים המרכיבים אותו הוא כיחס של איברים בגוף. ביציאת מצרים התגלה שכל יחיד ויחיד מישראל מקבל את חייו ומשמעותם מנשמת ישראל שנולדה בחג הפסח, וממילא - מזדהה עם ערכי האומה בכל ליבו. וכלשון הרב קוק: "התגלות יחוד עליון שהכללות של האומה שמתאחדת על ידי קדושת הפסח, נעשתה לאישיות יחידה ממש". (עולת ראייה עמ' קעח-קעט).

וברוח דברי הפתיחה: היחיד-הפרסונלי איננו חש מאוים מהממד הלאומי אלא אדרבה, מזדהה איתו ומבקש לבטא בחייו את ערכיו. חג הפסח, הוא הרגע בו כבוד האדם וחירותו משתקפים בכבוד העם וחירותו. לא כבוד וחירות של "אני" בודד אלא של "אנחנו".

היה ה'אנחנו' הרי שבעידן הפוסט ציוני, אותו מוביל למעשה השופט ברק, ה'אנחנו' התחלף ב'אני'. המדינה, מוסדותיה ובתי המשפט שלה מחויבים לרווחתו של ה'אני' להגנה על כבודו וחירותו... לא עוד חזון ציוני יהודי, התיישבות, ביטחון ותקומת האומה שבאו לביטוי מקובל במינוח מדינה יהודית במקורות הציונות, אלא חזון מערבי אוניברסלי הרואה במדינת ישראל

חג הפסח, הוא הרגע בו כבוד האדם וחירותו משתקפים בכבוד העם וחירותו. לא כבוד וחירות של "אני" בודד אלא של "אנחנו"

את 'מדינת כל אזרחיה' על המשמעויות המפליגות שיש למונח זה מבחינת הגדרתה של המדינה וסדר היום הציבורי שלה... (עמ' 141-2).

"הוא מוביל באופן סיסטמטי לצמצום אופיה היהודי של המדינה ככל שיש לכך משמעות דתית, ולביטול השפעת המחויבות הציונית על ערכיה ומשפטה של מדינת ישראל, ולהליכה על חבל דק בסוגיות הביטחון של המדינה". (שם עמ' 146)

"התרבות הנה תחנת הכוח המייצרת את האנרגיה הנדרשת לקיומו של עם. היא מאפשרת את התמדת קיומו, חינוכו ולכידותו החברתית והרעיונית. כל מי שמבקש לייסד "דת חילונית" חליפית, נוטל את האחריות לניתוק האומה ממצברי הקיום שלה. ההומניזם הליברלי, אותו מבקש השופט ברק להנחיל לחברה הישראלית, מושתת על אגואיזם. דאגה לאני הפרטי, או לאני הכללי של חברה

כשנה לפני פרוץ מלחמת המפרץ הראשונה (תש"ן-1990), הוציא הזמר והיוצר מאיר אריאל ז"ל את השיר "נעבור גם את זה", שהפך מאז להיות מעין המנון לאומי למצבי משבר. השיר שליווה את המלחמה והיא זכור לי כילד, כמעין פסקול מלווה לאותם ימים בחדרים האטומים. הפזמון החזור "אבל עברנו את פרעה נעבור גם את זה" ביטא תקווה אופטימית ויהודית ברגעים שהמצב לא היה נראה מזהה.

חוקר התרבות אורי הייטנר כתב על השיר את הדברים הבאים: "כל בתי 'עברנו את פרעה' מתארים את האדם הבודד בתוך מציאות קפקאית ביורוקרטית מייאשת".

דוגמא מהשיר: "טעות במחשב עלתה לי מיליון. כספומט בלע לי יתרת חשבון. מזכירה אלקטרונית דחתה לי ראיון. שופט אוטומטי שלל לי רשיון. לעורך דין מכני שילשלתי אסימון בחריץ הפה... אבל עברנו את פרעה נעבור גם את זה".

כותב הייטנר בניחווח לשיר: "אך - מה שנותן לפרט כוח לעמוד במציאות הזאת, היא תחושת השייכות למשהו גדול יותר, ל-אנחנו, עם פרספקטיבה עוד מימי יציאת מצרים".

אחד מהבתים האחרונים בשיר, מקבל בימים אלה, כך נדמה לי, פרשנות מחודשת לאור דבריו של הייטנר: "ושלטון העם שוב יורד אל הכביש ואני מתבזה... אבל עברנו את פרעה נעבור גם את זה".

המערכות הביורוקרטיות הכוללות, לצד מערכות המדינה והמשפט, גם את הטכנולוגיה והאלקטרוניקה שבתוכן האדם כמו הופך לאבק שאיש לא מתייחס אליו - גורמות בסופו של דבר גם לעם לרדת אל הכביש ולהתבזות. פרעה מלך מצרים, כפי שמוכא בספרי החסידות, מבטא את העורף (אותיות פרעה), הצד האחורי הבלתי-פרסונלי של המציאות. היציאה ממצרים איננה אפוא רק שחרור משלטון רודני כזה או אחר אלא מקונספציה מנוכרת בלתי פרסונלית לגילוי צלם הא-לוהים שבנשמת האדם. בדברים הבאים אבקש להציג את הקונספציה ממנה העם היושב בציון מבקש להשתחרר בימים אלה, לאור חג הפסח הבא עלינו לטובה.

מייסד הדת החילונית

בספרו "מדינת היהודים שלב הסיכומים", שראה אור לפני כעשרים שנה, כתב המשפטן ד"ר חיים שיין: "אם בימי ראשית המדינה המוטיב המרכזי בחווייה היהודית הקולקטיבית

מעבדות לחירות בנישואין

חג הפסח - חג החירות. חירות מעבדות לאחרים וחירות מלהיות עבד לעצמי. יש מי שסבור שכאשר הוא מתנהג, חושב ועושה ככל העולה על רוחו הוא חי בחירות, ולא היא. הוא חי בעבדות לעצמו. הוא כבול בכבלי דחפיו ועלול להשתמש באחרים להשגת מאוויו. לא כן האדם החירותי. כאשר חיי בנישואין, הוא מוכרח לצאת מעצמו ולהעניק תחילה לבן הזוג ובהמשך לילדים, בכל שלבי החיים. עם כל מה שנדמה שהחיים מורכבים ואפילו קשים, כשהמבט הנפשי מכוון לנתינה, החיים נעשים מהנים יותר. **לחיות בחירות, זו הבחירה היכן לשים את נקודת המבט.** אפשר לראות את החסרונות והחולשות, כשהם מוקד החיים ולהיגרר לחיים נמוכים, חסרי שמחה. מאידך, אפשר לפסוח על החסרונות, להעלים עין מהם ובו בזמן להתמקד במעלות, ברצון ובכוונות הטובות של בן הזוג, גם אם התוצאה אינה מושגת. כך ניתן יהיה להרגיש חירות עצמית. שהרי באופן טבעי, אנו נוטים לביקורת. כי ע"י הביקורת על הזולת, אנחנו כביכול מרוממים את עצמנו. זוהי עבדות לעצמי. בחירות, גם כשרואים נגעי הזולת ונגעי עצמנו, אנחנו משנים מהטבע הזורם ובחרים ומתעלים, אל הטוב והיפה הקיים בכל אדם, מעצם היותו צלם אלוקים.

בימי החג, בהם אנו נמצאים יחד באופן

אינטנסיבי, עולים וצפים המחלוקות והכעסים ש"הרדמנו" אותם במשך ימות החול, מחוסר זמן ומחוסר רצון להיכנס אל נבכי הנפש ולברר את המחיצות שבין בני הזוג. עד כדי כך שימים אלה שהם ימי שמחה, עלולים להיות ימי מריבה וצער. הקשיים נמצאים בהתייחסויות הטכניות ובצורך להרוויח לצורך עצמי - לקבל על מנת לקבל. היופי והשמחה והאהבה בנישואין, נמצאים כשהמבט הוא כלפי הנשמה, הכוונות הטובות. כך משיגים אהבת אמת בין איש לאשתו. ומה יותר מימי החג וחול המועד שבהם יש לבני הזוג זמן **לבחור** לראות זא"ז ממקום חיובי ואוהב. או אז, תגדל אהבתם, בנתינתם ההדדית שהיא כמעין המתגבר, כי כשבוחרים להדליק אור בלבבות, הבית מתמלא אורה.

כשבני הזוג מודעים לחיבור הנפשי והנשמתי ולרצון להדליק אור באופן הדדי, היחס לעשייה הטכנית והמעשית בהכנות לחג ובכלל, נעשה בשותפות ובהכנה, גם אם הספקנו לנקות פחות, גם אם ההבטחות לעזרה לא קוימו וכד'. כשבני הזוג מחליטים ביחד על גבולות הסדר והניקיון לקראת החג, כשמשערים ביחד, מה ריאלי ומה לא. כשבני הזוג מקבלים את התוצאה בפועל שהיא פחות ממה שרצינו ושמחים במה שביחד השגנו. זהו חלק ממשמעות החירות האישית ובעקבותיה, החירות ההדדית הזוגית. דווקא

בחג הפסח, ניתן להשיג חירות פנימית, דווקא מתוך היחד הזוגי. כי היחד הזוגי כאן בעולם המעשה, מקביל ליחד הזוגי, בין כנסת ישראל לבין הקב"ה.

בחג הפסח נוהגים לקרוא את שיר השירים. ה"שפת אמת" כותב: "מה שקורין שיר השירים בפסח, כי שיר השירים הוא לבאה, כי כל עניני העולם הזה, רק משל להבין האהבה הצריכה לה' יתברך. וזה פירוש שיר השירים. שמכל השירים שבעולם, יוצא שיר הזה. אך כי האדם צריך להיות נדבק בה וקשה שיהיה הכל, רק כדי לידע לעבוד לה' יתברך. וחס ושלום, כשנדבקים בעולם הזה, אין יכולין להבין כלל הנמשל. **לזאת בפסח זמן חירותינו שהאדם יכול ללמוד רצון ה' יתברך, גם מן הטבע ג"כ, כי מתגלה הנק' הפנימית.** לזאת שייך שיר השירים בזמן הזה".

תפילתי שבחג הזה ובמיוחד בזמן קריאת שיר השירים, כבני זוג, נרגיש יחד את החירות, לבחור לראות את היפה והטוב שיש בכל אחד ובביחד. בכך נרומם את אהבת האיש והאשה בשמחה. מתוך האהבה הזוגית, נתרומם לאהבת ה', ע"י הבחירה בגילוי נקודת החיבור שלנו כבני אנוש אל הקב"ה.

חג חירות שמח.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

סיפור

"הכול בסדר!"? שרית שרה גרינברג

"אני אניד לך - בדרך של בורא עולם אין טעויות, גם אם נדמה לך! וגם אם חרב עליך עולמן! וקשה עליך כקריעת ים סוף, משם יבוא האור הגדול. הכל מושג בהשגחה מלאה...בורא עולם רוקם את החיים שלנו בדיוקי דיוקים. ממרומי גילי אני יכול להעיד על הדבש ועל העוקץ שכרוכים יחדיו. הקב"ה עוזר לנו למצות את שליחותנו בעולם. הבט, השמים שמעלינו, הם אותם השמים שנבראו מימי בראשית, הם ראו את כל ההתחלות ו'הסופים', ועודם מעידים על החיים, על בורא העולם שמפרנס מביצי כינים ועד קרני ראמים..."

הוא השאיר את דוד פעור פה. לא מבין מאיפה נשלח אליו האיש הזה. השליח הזה. כאילו קרא כל מה שהתחולל בקרבו בשעה האחרונה.

הישיש קם באיטיות, זקף את גבו הגמלוני, ואמר בנחרצות, "הכל בסדר!" וזה מצלצל לדוד נכון כל כך "הכל בסדר בחורציק! הכל בסדר האלוקי..."

הוא המשיך ללכת. ודוד עודו שרוע על הספסל, הלום מהמחזה המדויק וההזוי הזה.

מביט אל השמים, יודע שהכל בסדר! באמת! הכל בסדר האלוקי המופת.

קם באחת מהישיבה הממושכת על הספסל והחל מתקדם אל פתח ביתו, מפזם בפיו - "גם כי אלך בגיא צלמוות, לבדי / לא אירא רע לא אפחד כי אתה עמדי / שבטך ומשענתך המה יחמוני / ולא אהיה ירא / כי שומר עלי קוני".

את הדרך הביתה, עשה שוב בצעדים איטיים, כדי לאזן לו את הדופק לאחר שרץ ריצת אמוק כזאת, שתשחרר ממנו את כל הפחד והדאגה, את כל הבושה והעצבים שנדבקו בו.

קשה עליו החזרה הביתה. החליט להתיישב על הספסל הקרוב. ביקש עוד כמה רגעים לבד, להסדיר את קצב פעימות ליבו, את קצב המחשבות שלו. וכל רצונו היה לפרוץ בבכי.

על השביל צעד לעברו איש ישיש. שהביט עליו בעיני הצוחקות. אז פתח הישיש במין חיך ושאל: "לאן אתה רץ, בחורציק? לאן אתה ממנה יקירי?" ובצעדים מהוססים התקרב ותפס את מקומו בספסל ליד דוד, שהתלבט אם בכלל להשיב לו. אך לאחר שניה של מחשבה, נדמה שכללי הנימוס לא הותירו לו ברירה.

"סתם מצב ביש", ענה לו. "מרגיש שהכול מתפרק תחת אצבעותי. לא יודע להסביר. מחפש כמה רגעים של שקט".

הישיש המשיך ואמר: "אני לא יודע מה עובר עליך חביבי, רק דע שאף אני עברתי במעברים צרים בחיים, עברתי במיצרים שחורים, בתוך האפלה. לא הכל היה בהיה, לא הכל היה מובן, אבל רק אחר כך הבנתי שהכל מתנהל איך שאומרים 'בעייתו ובזמנו!' הכל בקצב שלו!"

המילים הפשוטות האלו סחררו מעט את דוד, שבאותו רגע לא ידע מה היה לו. והאיש הוסיף

דוד טרק את הדלת בזעם, הותיר אותה המומה מעוצמת הפגיעה שלו. הוא ביקש להסביר לה למה אתמול כשהיא סיננה את שתי המילים שמוציאות אותו מן הכלים, 'הכל בסדר', למה הן כאילו לועגות לו וגורמות לו לזעזוע פנימי. מעצימות את התחושה שלו שאין סדר! שכרגע הכל כאוס! בלאגן! והיא באמת התכוונה שהכל בסדר. והמילים לא התיישבו לו על הלב.

לא. כשהוא שבור וליבו נסדק, הוא מבקש רק שהיא תהיה שם, לצידו. ולא 'תטרוק את הדלת' בשתי מילים.

כשהגיע לעבודה נאמר לו שהוא מפוטה, והוא זועק 'אבל למה?!' מקום שהוא נותן לו את הנשמה, אין שום סיבה לפטר אותו ועוד בגסות רוח שכזו...

שום דבר לא הגיוני במה שעובר עליו. "לא מסתדר לי כלום בחיים האלה" פקד אותו הייאוש. עכשיו ניסיון הפרנסה הזה. לא. אין לו כוח להתמודד שוב עם ראינות עבודה, להתחכם ולהציג את עצמו שוב... והוא זועק כלפי שמיא: די ריבוננו של עולם! לא יכול יותר! **שום דבר לא בסדר! אין סדר!**

ליל הסדר קרב ובא. והוא שרוי בכאוס אמיתי. ואיך יאכיל את אשתו וילדיו, איך יוכל להתיישב סביב השולחן ולפרוס לפנייהם את האמת המרה. איך יסתכל לאשתו בעיניים. היא אוזחת באמונה שעוד נותרה בה, אבל הוא מרגיש את הסדקים שנפערו בקרבה.

חג פסח

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס! meirkids.co.il

נפון או לא?

1. את היין של ארבע הכוסות יש לשתות בהסבה.
2. את המרור יש לאכול בהסבה.
3. את ברכת המזון מברכים מד אחרי שתיית הכוס הרביעית.
4. הסימן החמישי של ליל הסדר הוא "מגיד".
5. מי שיודע כבר את סיפור יציאת מצרים, פטור מלספר.
6. בליל הסדר אומרים הלל.

חידה

מה הקשר בין חנניה מישאל ועזריה למכות מצרים?

המלצה השבוע

היכנסו לדף חג הפסח באתר ותיהנו ממגוון התכנים לפסח של ערוץ מאיר לילדים!

זכר ליציאת מצרים

שלום חברים! מתרגשים לקראת חג הפסח?

אחרי כל העבודות והנקינות הנה מגיע לו החג המיוחד הזה. חג בו כלנו מסבים סביב שלחן הסדר, ומספרים ביציאת מצרים. יציאת מצרים היא בעצם ההתחלה של עם ישראל. ה' הוציא אותנו מארץ מצרים ומהעבודה הקשה, והפך אותנו לעם, עם של ה'!

כל כך חשוב לזכור את יציאת מצרים ואת כל הנסים שה' עשה לנו! בחג הפסח ישנה מצוה מיוחדת לספר על יציאת מצרים. אבל הארוע הזה כל כך חשוב, שגם בשאר ימות השנה יש מצוה לזכור אותו. לכן אנחנו מזכירים את יציאת מצרים בקריאת שמע כמה פעמים בכל יום.

גם יום השבת האהוב שמגיע כל שבוע הוא זכר ליציאת מצרים, כמו שאומרים בקדוש. וכל זה כדי שנדע מאין באנו וכיצד ה' הנהיג אותנו מאז ועד היום. בזכות זה, עם ישראל יוכל להמשיך ולהיות עם הנצח ואור לגוים. מועדים לשמחה!

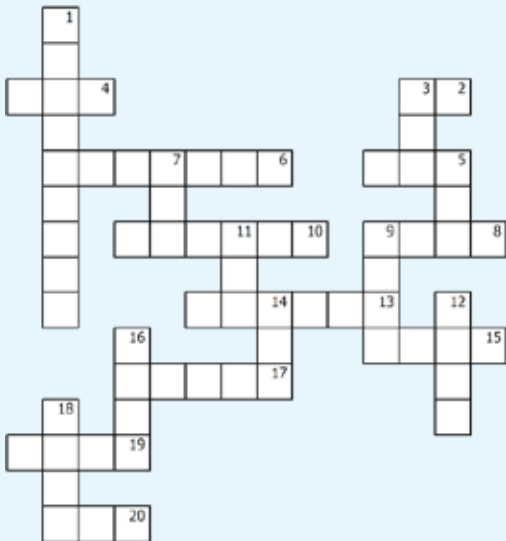
יש, ערוץ הילדים

הצטרפו לתנויי ערוץ מאיר לילדים! באתר meirkids.co.il בטלפון 0732379860

השבץ

שבצו את המילים הבאות:

ברד, דור, הלל, כרפס, תם, אפיקומן, בני ברק, מקל, דינון, כורק, מרוך, אחד עשר, נרצה, צפון, דבר, קדש, לבן, פרעה, הסבה, שולחן עורך, דלת

- ☺ למה האפיקומן לא מחפש את עצמו? כי הוא כבר מצא...
- ☺ 'מה ההבדל בין פסנתר פיל ומשפחה?' 'שפסנתר אפשר להפיל ופיל אי אפשר לפסנתר' 'ומה עם המשפחה?' 'ברוך השם הכול בסדר...'

תורת האיור

פסח מאת יוסי שחר. להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

נחיל עם משולש שווה שוקיים

א! גישו להצטרף לחוג, חתמון וקסיפון!

כיצד מצירים פירמידה?

הפיניקיה האסאל, אה האפיקים החציג, העגיקה היא והתכנים הקלים לאור כולום!

אזכיר זה קל... מא נכא אכמ מנימ אמל!

הפיניקיה השמש מסונבל

ככמ, סבל חיצאה והפיניקיה השמש מסונבל!

הוסיפו פריטים מעוררי השראה

עמ, כוסי שפיז, אופסו, אכנימ, פנה, דינון, אקסיפון!

מדוע אנו אומרים 'יציאת מצרים' ולא יציאת ישראל? אלא שנים המצרים עצמם היו משועבדים לפרעה. הם חיו בתבנית מחשבתית שהוא האל, והם כפופים לו והמשיכו להאמין גם כשמדינתם קרסה. רק כשאדם מסוגל לשנות את מחשבתו הוא חופשי.

נטיית הזרוע מורה, שלא יצא עדיין אל הפועל כל הטוב אשר דבר ד' על ישראל. אמנם ניכר שזרועו נטויה עלינו, ועוד יגמור הטוב אשר החל. אמנם אם ישראל היו צריכים לעלות משפלותם במצרים רק מעלה נהוגה ורגילה בעלית שלמות האדם, בפרטי אישים ובכללי עמים, לא היה צריך לזה יד חזקה, כי עליה כזו הרי כל סדרי העולם מסייעים לה, אלא מפני שהיה צריך להעלותם במעלה רמה מאוד, שלא כפי ההדרגה, והעולם הטבעי החיצוני אינו מסייע ועוד מנגד לה, לכן היה צריך יד חזקה. עולת ראייה ב', הגדה של פסח

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

גם אנשים טובים, עלולים לקיים: כוונתך רצויה ומעשיך אינם רצויים. צריך ללכת בדרכי ד' הבוחר בעמו ישראל באהבה. אהבה גדולה אהבתנו, אהבה רבה אהבתנו. מה הוא אוהב, אף אתה היה אוהב. מה הוא אוהב ללא תנאי, אף אתה היה אוהב בלי תנאי. לא סתם אמירה, אלא באמת, בעומק השכל ובעומק הרגש. כלומר לאהוב: כי הוא אני, ואני הוא.

מוסר בעולם חילוני

קריאה ביקורתית בשיטת קומטי-ספונטיל. ספר זה מחפש איזון בין אושר למוסר. הוא בנוי על שלושה יסודות: מטריאליזם, רצינוניות והומניזם. בעריכת הרב שלמה אבינר והרב ד"ר אריאל רוט כ. קשה, 312 עמ'

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il
ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה בדני ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

וגם אילו היו באמת בגדר של רשעים, לא היתה זו סיבה להרחיקם מן הלב. ודאי אינם רשעים, וזו שאלה לגמרי היפותטית. אך התשובה ידועה וברורה: גם לו היו רשעים, עדיין היו משלנו. כידוע, ארבעה בנים יושבים יחד בליל הסדר, מה שכולל גם את הבן הרשע. הוא שייך למשפחה, תמיד יהיה שייך. היו בעבר שהתבטאו בתפילתם אל ד': "ברוךך טובים". חכמים הגיבו בתוקף: "זו דרך המינות" (מגילה כה, א). כלומר כפירה, נצרות. רש"י מסביר: "שאינו כולל רשעים בשבחו של מקום". והתוספות מפרשים: "שמוציא רשעים מן הכלל". וחכמינו אמרו שהקטורת, העליונה בעבודת ד', כוללת בתוכה גם חלבנה, שריחה רע, וכולם צריכים להיות באגודה אחת (כריתות ו, ב). זה הכלל, אסור להוציא את הפושעים מכלל ישראל (עיין מאמרי הראיה 58). אבל, כפי שאמרנו לעיל, כל זה רק בתיאוריה, כל זה שייך רק לתקופות עברו. היום, אין רשעים, כולם אהובים. אלא יש מבלבלים. גם אנשים חכמים עלולים להיות מבלבלים.

בל נשכח את העיקר

בעתות אלה של מחלוקות, בל נשכח את העיקר: לפני הכל, ואחרי הכל, ומעל הכל, אנו עם אחד! אנו חברים, אנו ידידים, אנו אחים לנצח. יש מתבטאים: "אלו שלוחמים נגד הרפורמה המשפטית, המפגינים - הם לא משלנו, הם לא מעם ישראל, הם רשעים, הם פושעים, הם ערב רב, הם בחוץ". אין אפילו צורך לענות לאמירות אלו. זה ייתן להן חשיבות. אין להתייחס כלל. הבל הבלים, שקר מוחלט. בל נשכח את העיקר, יסוד היסודות, המידה העליונה, שבה נשתבחו כל ענקי עם ישראל בכל הדורות: אהבת כלל ישראל. כמובן, יש עוד דברים חשובים. הדברים עבורם נאבקים בעזרת הרפורמה המשפטית הם בהחלט חשובים, ויש להמשיך להילחם עליהם - אבל החשוב מכל חשוב הוא אחווה, ובלעדיה הכל נופל והיה כלא היה. ודאי יש להמשיך להיאבק נגד דעות שהן כרקב לבית ישראל, אבל היהודים עצמם אינם רקב, הם בושם, הם צדיקים, הם אהובים, הם אחים, הם אחים לנשק, הם אחים לחיים.

בס"ד
ישיבת עטרת ירושלים
חיים תורה בלב העיר העתיקה

כנס חוזה"מ פסח
בישיבת עטרת ירושלים

מלחמת התרבות

הרב שלמה אבינר 30 יום

יום ראשון | ג' דחיה"מ | י"ח ניסן

13:00 הרב מאיר גולדוויכט מראשי הישיבה בישיבה יוניברסיטי

11:30 הרב יוסף קלנר מעלה הזיתים ירושלים

12:15 הרב שמואל אליהו רב העיר צפת וחבר מועצת הרבנות הראשי

10:00 הרב שלמה אבינר נשיא ישיבת עטרת ירושלים

10:45 הרב אבישי צרויה ראש ישיבת עטרת ירושלים

אנחנו עם אחד, ומי כעמר ישראל גוי אחד בארץ. אבל אנחנו מחולקים בדעותינו בתחומים רבים, ושורש כל חילוקי הדעות הוא מהי תרבות הישראלית האמיתית. כיצד להביא לידי הכרה מהי תרבותנו האמיתית?